

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoPr/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514209089
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514209089.1

Uznesenie

Krajský súd Trenčín v právnej veci navrhovateľky: C. P., bytom B. XXX/XX, F. Z., proti odporcovi: K. H.M., so sídlom F. XXX/XX, F. Z., IČO: 36 125 270, právne zast. Mgr. M. X., advokátom so sídlom L. X., Z., v konaní o vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 29.01.2015, č.k. 4Cpr/3/2014-47, v senáte takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku II., ktorým rozhodol o náhrade trov konania mení tak, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 168,78 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu odporcu.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. konanie zastavil a vo výroku II. rozhodol tak, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 271,02 Eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu odporcu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa domáhala vyslovenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 26.05.2014 danou jej odporcom a uloženia mu povinnosti náhrady mzdy v sume jej priemerného zárobku od 29.07.2014. Súd doručil odporcovi návrh na vyjadrenie a nariadil pojednávanie na termín 29.01.2015. Odporca sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu dňa 23.12.2014, vyjadrenie bolo pred pojednávaním doručené navrhovateľke. Podaním doručeným súdu dňa 28.01.2015 (jeden deň pred pojednávaním) vzala navrhovateľka svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadala nariadené pojednávanie zrušiť. Ako dôvod uviedla, že ani v prípade úspechu v súdnom spore, by sa nevedela vrátiť do zamestnania k odporcovi a preto svoj návrh prehodnotila.

Súd na danú vec aplikoval ust. § 96 ods. 1,2,3 O.s.p., § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že konanie s poukazom na dispozičné oprávnenie navrhovateľky zastavil. Súhlas odporcu nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V danom prípade zaviniť zastavenie konania navrhovateľka, preto má odporca nárok náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z., ktorých výšku vyčíslil právny zástupca odporcu nasledovne : odmenu podľa § 10 a § 13a Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 15.12.2014 á 61,87 €, vyjadrenie k návrhu 19.12.2014 á 61,87€, účasť na pojednávaní dňa 29.01.2015 1/2-úkonu á 32,27 €), hotové výdavky v zmysle cit. vyhlášky

§ 15 písm. a/ cestovné za cestu (- k úkonu zo dňa 29.01.2015 z Z. do O. U. nad X. a späť, t.j. 50 km a priemernej spotrebe 11,9 l/km a cene benzínu 1,389 € a základnej náhrady v sume 0,183 €, spolu 17,41 €, § 15 písm. b/ náhradu za stratu času (-k úkonu zo dňa 29.01.2015 z Z. do O. U. nad X. a späť, t.j. 2 polhodiny po 13,98 €, spolu 27,96 €, paušálnu sumu náhrady výdavkov podľa § 16 ods. 3 (2 úkony právnej služby v roku 2014 po 8,04 eur =16,08 €, 1 úkon právnej služby v roku 2015 po 8,39 eur = 8,39 €) spolu 225,85 Eur + DPH 20 % (45,17 €) = 271,02 Eur , ako trovy právneho zastúpenia, ktoré má navrhovateľka povinnosť uhradiť.

Uznesenie súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla navrhovateľka a žiadala odvolací súd o jeho zmenu, a to tak, že odporcovi náhrada trov konania nebude priznaná, a to buď úplne alebo čiastočne, čo odôvodnila tak, že pred pojednávaním vzala svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadala konanie zastaviť a o náhrade trov konania rozhodnúť za použitia § 150 O.s.p.. Poukázala na to, že späťvzatie návrhu doručovala nielen e-mailom súdu ale súčasne aj právnemu zástupcovi odporcu, a to dňa 27.01.2015 v nasledujúci deň súdu predložila aj originál späťvzatia návrhu, a teda právny zástupca bol informovaný včas o tomto jej procesnom úkone a nebol tak dôvod aby na pojednávanie cestoval, a teda všetky trovy, ktoré v súvislosti s tým vznikli, nepovažuje za účelné. Poukázala tiež na to, že súdy zvyknú v takýchto prípadoch telefonicky informovať minimálne zástupcu protistrany o späťvzatí návrhu a o žiadosti na odročenie pojednávania, a teda aj súd mohol deň pred vytýčeným pojednávaním s poukazom na ňou doručený dispozitívny úkon, právneho zástupcu o tomto informovať, pretože o zastavení konania možno rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Podľa jej názoru, právny zástupca vycestoval na pojednávanie iba z dôvodu účtovania si ďalšieho úkonu trov právneho zastúpenia, čo nie je hospodárne, zvlášť ak tento používa motorové vozidlo, ktorého spotreba je 11,9 litra na 100 km, pričom poukázala aj na nesprávne uvedený počet kilometrov zo sídla advokátskej kancelárie do sídla súdu t.j. do O. U. nad X. a späť. Nepochybovala právo odporcu dať sa v konaní zastúpiť advokátom, považovala však za nepochopiteľné, ak si tento zvolil právne zastúpenie advokátom s takou vzdialenosťou od sídla súdu napriek tomu, že zriaďovateľom odporcu je mesto F. Z., ktorá má svojho právnik v trvalom pracovnom pomere, ktorý v konečnom dôsledku aj koncipoval výpoveď, ktorá jej bola daná, a ktorý bežne zastupuje mesto a organizácie v jeho zriaďovateľskej pôsobnosti v súdnych konaniach. Takto vzniknuté trovy považuje za nehospodárne a neúčelné, sledujúce jediný cieľ, okrem výpovede, ktorú dostala ešte ju aj „vytrestať“ vysokými nákladmi na advokáta. Poukázala tiež na to, že súd sa vôbec nezaoberal jej návrhom na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.. Podľa jej názoru sa u nej jedná o prípad hodný osobitného zreteľa opodstatňujúci takýto postup spočívajúci v tom, že návrh na vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru je oslobodený od platenia súdnych poplatkov a rovnako v tom, že odporca sa nesprávne hospodárne, keď nevyužil služby svojho právnik, ale zvolil na tieto advokáta.

Odporca nevyužil svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je čiastočne dôvodné, a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku II., ktorým rozhodol o náhrade trov konania zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p., nakoľko neboli dôvody pre jeho potvrdenie (§ 219 ods. 1 O.s.p.) ani pre jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.). O odvolaní navrhovateľky rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.. Uznesenie prvostupňového súdu v jeho zvyšnej časti z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nej rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, a teda čo do tejto časti nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

V prejednávanej veci bolo predmetom konania určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru daného odporcom navrhovateľke výpoveďou zo dňa 26.05.2014 a tiež nárok na náhradu mzdy.

Súd prvého stupňa kópiu návrhu doručil na vyjadrenie odporcovi a súčasne nariadil pojednávania vo veci na deň 29.01.2015 o 08:30 hodine. Dňa 23.12.2014 bolo súdu prvého stupňa doručené písomné vyjadrenie odporcu, prostredníctvom ním splnomocneného právneho zástupcu Mgr. M. X., advokáta so sídlom v Z., ktorým spochybňuje opodstatnenosť nároku uplatneného navrhovateľkou, žiada návrh zamietnuť a zaviazat túto k náhrade trov konania odporcovi. Súčasne s týmto vyjadrením predložil

právny zástupca odporcu aj plnú moc udelenú mu odporcom dňa 15.12.2014 na zastupovanie v tomto konaní.

Navrhovateľka e-mailom zo dňa 27.01.2015 odoslaným o 18:40 hodine, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.01.2015 vzala svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadala konanie zastaviť, súčasne žiadala zrušiť pojednávanie nariadené na deň 29.01.2015 a tiež žiadala, aby o náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 150 O.s.p.. Kópiu uvedeného podania obsahujúcu späťvzatie návrhu a žiadosť o zrušenie pojednávania doručila v totožný deň tiež právnomu zástupcovi odporcu. Vo veci nariadeného pojednávania dňa 29.01.2015 ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania (č.l. 40) sa zúčastnil právny zástupca odporcu, vec prejednaná nebola, konanie bolo zastavené, právny zástupca uviedol, že v zákonom stanovenej lehote vyčíslil trovy konania. Z obsahu zápisnice vyplýva, že podanie, predmetom ktorého bolo späťvzatie návrhu bolo doručené dňa 28.01.2015 súdu najskôr elektronickou poštou a neskôr bolo podané osobne.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa za použ. ust. § 96 ods. 1,3 O.s.p., konanie zastavil a o trovách konania rozhodol aplikujúc ust. § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že zaviazal navrhovateľku nahradiť odporcovi trovy vzniknutému mu titulom právneho zastúpenia v celkovej výške 271,02 eur, a to za dva úkony právnej pomoci a 61,87 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu), 1/2 úkonu za účasť na pojednávaní dňa 29.01.2015 á 32,27 eur, z titulu hotových výdavkov advokáta za cestovné na pojednávanie a náhradu za stratu času sumu 45,37 eur a paušálnu sumu náhrady výdavkov podľa § 16 ods. 3 AT k dvom úkonom a 8,04 eur a jednému úkonu a 8,39 eur.

Preskúvaním veci odvolací súd zhodne s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že o náhrade trov konania je potrebné rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., keďže zastavenie konania zavinila navrhovateľka a je preto zodpovedná za náhradu trov vzniknutých odporcovi. Nestotožnil sa však so záverom súdu prvého stupňa, že všetky trovy vzniknuté odporcovi z titulu trov právneho zastúpenia, tak ako mu napadnutým uznesením súdu prvého stupňa boli priznané, možno považovať za účelne vynaložené.

Vychádzajúc z čl. 37 ods. 2 Ústavného zákona č. 23/91 zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania (tiež čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, resp. § 25 O.s.p.), teda aj odporca má zaručenú právnym poriadkom možnosť právnej pomoci na čom nič nemení ani skutočnosť, že sídlo advokátskej kancelárie nie je v mieste sídla odporcu, prípadne že samotný odporca, či jeho zriaďovateľ má v pracovnom pomere osobu disponujúci právnickým vzdelaním, preto v tomto smere sú odvolacie námietky navrhovateľky nedôvodné.

Keďže teda odporca realizujúc svoje ústavné právo na právne zastúpenie v tomto konaní toto využil, bolo potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (AT).

Za účelné v prejednávaní veci podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné považovať dva úkony právnej služby, za ktoré odporca žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne v priebehu prvostupňového konania v prospech odporcu, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie k podanému návrhu doručené súdu prvého stupňa dňa 23.12.2014, za ktoré mu patrí tarifná odmena v hodnote jedného úkonu vo výške 61,87 eur t.j. dva úkony a 61,87 eur = 123,74 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a, c) a k týmto úkonom prináležiaca paušálna suma náhrady výdavkov za dva úkony právnej služby, vykonané v roku 2014 a 8,04 eur = 16,08 eur (§ 16 ods. 3 AT), teda odmena spolu vo výške 139,82 eur + 20% DPH (§ 18 ods. 3 AT) z tejto sumy t.j. 27,96 eur, čo spolu tvorí trovy právneho zastúpenia účelne vynaložené v súvislosti s bránením práva odporcu vo výške 168,78 eur. Odvolací súd v súvislosti so vznesenou odvolacou námietkou navrhovateľky týkajúcou sa účelnosti vynaložených trov odporcu v konaní, považuje za potrebné uviesť, že nie každé trovy vynaložené účastníkom v konaní, je možné považovať za vynaložené účelne. Za také je možné považovať len také trovy konania, ktoré sú vynaložené v súvislosti s efektívnym uplatnením, či bránením práva toho ktorého

účastníka konania. Za takéto trovy nemožno podľa názoru odvolacieho súdu považovať trovy vzniknuté odporcovi titulom právneho zastúpenia za úkon právnej pomoci v súvislosti s účasťou jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 29.11.2015 á 32,27 eur a k tomu prináležiacu paušálnu sumu výdavkov vo výške 8,39 eur, s tým súvisiace vzniknuté hotové výdavky za cestovné advokáta vo výške 17,41 eur a stratu času vo výške 27,96 eur vzhľadom na to, že ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, navrhovateľka doručila tak súdu, ako v kópii aj samotnému právnenmu zástupcovi odporcu e-mailom zo dňa 27.01.2015 preukázateľne doručenému minimálne dňa 28.01.2015(t.j. pred dňom konania nariadeného pojednávania vo veci, pričom išlo o riadny pracovný deň) späťvzatie návrhu spolu so žiadosťou o zrušenie pojednávania, napriek ktorej skutočnosti sa tento na pojednávanie nariadené na deň 29.01.2015 dostavil (pričom k späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním, teda pre jeho účinnosť sa nevyžaduje súhlas samotného odporcu), z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by tento sledujúc za danej situácie zásadu hospodárnosti a účelnosti vzniknutých trov v konaní, kontaktoval súd za účelom preverenia, či sa pojednávanie vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľky v predmetný deň aj uskutoční, nedostatok ktorej bdelosti samozrejme viedol k vzniku trov, ktoré nemožno považovať za vynaložené účelne a dôvodne ich pripísať na farchu navrhovateľke, napriek tomu, že je zodpovedná za zastavenie konania v danej veci, a vychádzajúc z ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., jej prináleží povinnosť nahradiť vzniknuté trovy protistrane, v tomto prípade odporcovi, avšak ako už bolo uvedené vyššie, výlučne trovy vzniknuté účelne.

Za nedôvodnú odvolací súd považoval námietku navrhovateľky v zmysle ktorej sa táto domáha aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., teda tzv. moderačného práva súdu, vychádzajúc z ktorého žiadala odporcovi náhradu trov konania nepriznať.

Aplikácia ust. § 150 O.s.p., pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady, na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, treba prihliadnuť na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Ust. § 150 O.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie. Nemožno si ho vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady preto, aby na náhradu trov konania vo vzťahu k odporcovi bolo aplikované ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v dôsledku čoho by tomuto napriek tomu, že zastavenie konania zavinila navrhovateľka, náhrada trov vzniknutých mu v konaní nebola priznaná. Ako bolo uvedené už vyššie, ide o ustanovenie výnimočné, ktoré ma súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov. Posúdením všetkých okolností konkrétnej veci odvolací súd však dospel k záveru, že v danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce súdu takýto výnimočný postup využiť preukázané neboli. Navrhovateľka tieto nevidela vo svojich osobných majetkových a zárobkových pomeroch (relevantné skutočnosti v tomto smere nielen nepreukázala, ale ani netvrdila), ale v skutočnosti, že je v zmysle zákona o súdnych poplatkoch vzhľadom na predmet konania od platenia súdnych poplatkov oslobodená v súvislosti s čím by podľa jej názoru nemala byť zaviazaná ani k náhrade trov konania.

Je pravdou, že vychádzajúc z ust. § 4 ods. 2 písm. d/ Zákona č. 71/92 Zbierky o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, je navrhovateľka od platenia súdneho poplatku oslobodená. Oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok však rozhodne nemožno stotožniť s nemožnosťou zaviazat účastníka, v prípade neúspechu vo veci samej, nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi, teda inak povedané, oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok ho neoslobodzuje od povinnosti nahradiť trovy konania v danej veci odporcovi s poukazom na skutočnosť, že vychádzajúc z ust. § 146 ods. 2 veta prvá, vznikla na strane navrhovateľky povinnosť mu tieto trovy nahradiť. Rovnako okolnosti hodné osobitného zreteľa nemožno vidieť ani v ďalšej skutočnosti namietanej navrhovateľkou spočívajúcej v tom, že odporcom zvolený advokát má sídlo advokátskej kancelárie mimo sídla odporcu, čo je podľa nej nevhodné, pretože trovy konania, na náhradu ktorých bola navrhovateľka zaviazaná, spočívajúce v úkonoch právnej pomoci a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie vyjadrenia,

by jednak v totožnej výške vznikli bez ohľadu na to, kde má advokát zastupujúci ktoréhokoľvek účastníka svoje sídlo a jednak zákon žiadnym spôsobom účastníka konania neobmedzuje vo voľbe kvalifikovaného právneho zástupcu bez ohľadu na sídlo jeho advokátskej kancelárie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd považoval odvolanie navrhovateľky za čiastočne dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa za použitia § 220 O.s.p. zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko obaja účastníci mali v odvolacom konaní úspech len čiastočný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.